

Հոգութիւնն ալ կը սեպուի . և անհոգութիւնը թերութիւն մըն է որ չարդարանար :

Հ . Տ . Թ

ԲՆԱԿԻԱՆ ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ

ԲՆԱԲԱՏՈՒԹԻՒՆ

Լ աւանիարին էտարելագործութիւնը :

Լ ուսածուն նկարին , լուսանկարին ու ստուերատան ինչ ըլլալը ուրիշ անդամ բացատրած ըլլալով՝ , հոս զնենք ան կատարելագործութիւններն որ մօտերս եղան աս զարմանալի գիւտին վըրայ :

Տակերին գտած լուսանկարը , որ իր անունովը Տակերատապութիւն ալ կ'ըսուի , թէ այէտ մեծ ուրախութիւն եղաւ բնագիտաց քիչ մը ատեն , բայց շուտով սկսան գանգատիլ թէ արծաթի թիթեղին սաստիկ փայլուն ըլլալը թող ժիտար որ պատկերները որոշ տեսնուին . ուստի գիւտ մը գտան՝ ձեռք մը ամենաբարակ ոսկի տալու թիթեղին վրայ . անով թէ աւելի որոշ կ'ըլլային պատկերները , թէ աւելի գեղեցիկ և թէ աւելի հաստատուն : Այսպիսի աղուոր գիւտը առջի բերանը անգին բան մը կը սեպուէր . բայց քիչ մը հիննարուն պէս ամէն մարդ սկսաւ գանգատիլ ան թիթեղիններուն սղութեանը վրայ , և զանոնք մաքրելու յղկելու գժուարութեցը վրայ . անոր համար ետևէ եղան որ թըղթի վրայ առնեն պատկերները : Իրաւ է որ թատրոններու համար քաշուած տեսարանները ինչ համեմատութիւն որ ունին մանրանկարներու հետ , թղթի վրայ առնուած լուսանկարը նոյնպէս կը համեմատի արծաթի թիթեղիններու վըրայ առնուածին . և սակայն թղթի վըրայ առնելուն աժնութիւնը , գիւրութիւնը , և մանաւանդ օրինակներ շատ յընելու հնարքը ամենուն հաճոյ եղաւ :

Ի այց մարդս բնութք գոհ ըլլալ ըգիտնալուն , քիչ ատենէն սկսան ամէնքը ըսել թէ ինչպէս ըլլար որ լուսանկարներուն մէջ առարկաներուն գոյներն ալ երեւնային : Այսկայն մարդուս սիրտը կշտանալ չունի նէ , միտքն ու հանձարն ալ կերպով մը չափ չունի կրնանք ըսել . շատ մարդիկ ետևէ լնկան որ ասոր ալ մէկ ձնարը զանեն , բայց աւելի շատերը կը պնդէին թէ կարելի բան չէ , լուսաբանութեան կանոններուն ալ գէմ է կ'ըսէին . իրաւ , առարկաներուն միայն նախնական գոյնները երբեմն վեր 'ի վերոյ կերպով մը կ'երեւնային պատկերներուն վրայ , բայց անիկայ ոչինչ էր :

Խակ մօտերս կ'երեւնայ թէ բնագետներուն աս փափաքն ալ կատարուեցաւ փորձով . վասն զի Պէքուէլ զաղղիացի բնագետը առեր արծաթի թիթեղը քանի մը վայրկեան քլորախառն ջրի վըրայ բռներ է , ինչուան որ թիթեղին երեսը արծաթի քլորուտի ամենամարդ փոշի մը կապեր է . ան մակերեւութին վրայ հաստածակողմով արեւուն ձառագայթները զարնել տուաւ , տեսաւ որ ամէն գոյններն ալ թիթեղին վրայ երեցան : Ո՞իայն աս կայ որ ան գոյնները հաստատուն չեն մնար , քիչ ատենէն աներեսոյթ կ'ըլլան . առարկաներէն զարնուած գոյններն ալ աւելի տկար ըլլալով աւելի շուտով կ'անցնին . այսու ամենայնիւ յոս կայ թէ ամենէն մեծ արգելքն որ վերցուեցաւ մէկալ դժուարութիւններն ալ շուտով վերցուին : Ասմանկ ալ երբոր թղթի վրայ լուսանկար հանելը հնարուեցաւ , 'ի սկզբան սաստիկ ու երկար ատեն զարնուած լուսով միայն կը ձեւանային պատկերները . իսկ հիմա քանի մը րոպէի մէջ՝ ան ալ առանց արեւի կ'առնուեին պատկերները թղթի վրայ ու անցնցելի կը մնան . նոյնպէս պիտի ըլլայ անշուշտ նաև աս գունաւոր լուսանկար հանելը :

